

‘Ik wil onbevvangen musiceren’

Zangeres Divera wil niet langer afhankelijk zijn van een band

Vera van der Poel zong in diverse bands maar gaat nu solo onder de naam Divera. „Ik wil net zo vrij en oorspronkelijk met popmuziek omgaan als Joni Mitchell en P.J. Harvey.”

Door JAN VOLLAARD

AMSTERDAM. „De stem, mijn stem. Alles moet in dienst staan van de stem.” Vera van der Poel legt uit waarom ze haar bandjesverleden voorlopig vaarwel zegt om als solist verder te gaan. Ze was de zangeres van Mimezine, zong bij Beeswamp met haar zus Beatrice en waagde zich aan freaky jazzmuziek met de groep Voer. Vanaf nu gooit ze het over een andere boeg, onder de artiestennaam Divera.

„Dit is het uur van de waarheid, want ik wil niet altijd meer afhankelijk zijn van andere muzikanten. Vroeger was ik geneigd om de aller-eerste schets voor een popsong meteen bij mijn bandleden in te leveren. Die maakten er dan wat van; lang niet altijd hoe ik het zelf zou hebben gedaan. Ik was nieuwsgierig wat er zou gebeuren als ik dat creatieve proces van begin tot eind zelf in handen zou houden. Ik heb een gitaar, dus ik kan spelen.”

Divera's debuutalbum *Love & Taboo* is een wonder van pure pop met een jazzy inslag. De liedjes zijn kaal, lang niet altijd voorzien van slagwerk, met minimale begeleiding bij haar expressieve zang. Van der Poel noemt Joni Mitchell en P.J. Harvey als inspiratie. „Geen rolmodellen in de strikte zin van het woord, maar zangeressen die net zo vrij en oorspronkelijk met popmuziek omgaan als ik het zou willen. Als ik een willekeurige plaat van Joni Mitchell beluister, hoor ik elke keer weer wat nieuws. Ze kan een verhaal vertellen zonder de vastomlijnde vorm van de traditionele popsong. Ze heeft zoete liedjes gezongen, maar ook experimentele muziek met gerenommeerde jazzmuzikanten. Haar karakter komt tot uiting in de muziek; ook de minder aantrekkelijke kanten. Zo moet het zijn, vind ik.”

Van der Poel ontdekte haar kracht als solist toen ze met een delegatie van muzikanten die op De Parade speelden werd uitgenodigd om bij een soortgelijk straatfestival in New York op te treden. „Daar stond ik dan, in een houten huisje vlak buiten het festivalterrein met alleen een gitaar om mijn nek. Doodeng, maar voorbijgangers namen de tijd om naar mijn liedjes te luisteren en daarna nog wat na te praten over de teksten. Ik vond het fascinerend dat ik door die verwende New Yorkers serieus werd genomen. Misschien moet ik mezelf ook maar eens serieus gaan

Vera van der Poel alias Divera: „Frustraties zijn altijd ergens goed voor.” Foto Jano van Gool

nemen, was de gedachte die daar als vanzelf op volgde.”

Met haar albumtitel *Love & Taboo* wil ze de strijd uitdrukken tussen de verschillende krachten die haar leven bepaalden toen ze de liedjes schreef. „Gewone liefdesliedjes zitten er eigenlijk niet tussen. Liefde staat bij mij voor rust, overgave, onbevangen-

‘Misschien is het tijd om mezelf serieus te nemen’

heid. Met taboes bedoel ik de remmingen, de frustraties, illusies en vooroordelen. In *Me and my garden* vergelijk ik mijn leven met een tuin waarin gezaaid en geoogst wordt. Iedereen loopt tegen frustraties aan, maar als je geduld hebt zal blijken dat het allemaal ergens goed voor is geweest. Uiteindelijk streef ik naar een zo groot mogelijke onbevangenheid bij het muziek maken.”

Haar teksten zijn poëtisch, ontsproten aan haar fantasie. Alleen in het nummer *The Butcher* haalt ze een

reëel krantenbericht aan dat ze las toen ze ter voorbereiding van een muziektheaterproject in Afghanistan was. „Je zou het een protestsong kunnen noemen, over het feit dat meisjes in die cultuur als ondergeschikt worden beschouwd en soms zelfs worden verhandeld om hun familie aan een beetje geld te helpen. Ik heb het op een heel naïeve manier verteld vanuit het perspectief van een negenjarig meisje, om de boodschap des te harder aan te laten komen.”

Voor het transparante geluid dat Divera voor ogen stond was de inbreng van andere muzikanten niet uitgesloten. De Zwitserse gitarist Oliver Hartung, drummer Rob Kloet van The Nits en saxofonist Arend Bouwmeester dragen smaakvolle partijen bij en slotnummer *Meant to be* is een duet met veteraan onder de Nederlandse singer-songwriters J.P. den Tex. De plaat was eigenlijk al grotendeels af, vertelt Van der Poel, toen ze haar muziekvrienden vroeg om hier en daar wat kleur aan te brengen. „Ik wilde geen drums zoals bij een rockband, maar hier en daar wat slagwerk om te muziek te accentueren. Met The Nits heb ik ooit een

Divera

Vera van der Poel, alias Divera, zong in newwavebands en richtte in 1994 met zus Beatrice de groep Beeswamp op. Twee jaar later begon ze de electrodanceformatie Mimezine. Als gastzangeres zong ze bij The Nits, Zapp String Quartet, jazzproject Voer en de Finse formatie Värttinä. De Parade bracht haar in 2009 naar New York. De laatste twee jaar werkte ze aan haar solodebuut *Love & Taboo*.

tournee door Zwitserland gemaakt en daar heb ik interessante muzikale contacten aan overgehouden. In Zwitserland heerst een popcultuur die veel meer dan hier gericht is op luistermuziek. Mensen hoeven daar niet zo nodig aan de bar te hangen met een biertje als er livemuziek gemaakt wordt.”

Divera presenteert het album *Love & Taboo* a.s. woensdag 25/1 in Paradiso, Amsterdam. Inl: diveramusic.com